

เด็กนักเรียนกับการถูกล่วงละเมิดทางเพศ

นายสุรียา ษ์องเสนาะ
วิทยากรชำนาญการพิเศษ
กลุ่มงานบริการวิชาการ 3 สำนักวิชาการ

ปัจจุบันข่าวการล่วงละเมิดทางเพศในสังคมไทยเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นค่อนข้างมาก โดยเฉพาะการล่วงละเมิดทางเพศเด็กนักเรียนโดยครูและบุคลากรทางการศึกษานั้น มีปรากฏขึ้นโดยตลอด แต่ตัวเลขความเป็นจริงของจำนวนผู้ถูกล่วงละเมิดทางเพศมีจำนวนมากกว่านั้น เนื่องจากการที่เด็กนักเรียนไม่กล้าออกมาเปิดเผยเพราะอับอาย ความกลัวผู้ล่วงละเมิดทางเพศที่มีอำนาจสูงกว่า และความรู้สึกว่าไม่ได้รับความยุติธรรม ซึ่งการล่วงละเมิดทางเพศนักเรียนถือเป็นปัญหาสำคัญที่สังคมจะต้องช่วยกันหาวิธีช่วยเหลือรวมถึงการหามาตรการป้องกันอย่างเร่งด่วน ซึ่งสถิติการล่วงละเมิดทางเพศเด็กนักเรียนระหว่าง พ.ศ. 2556-2560 มีดังนี้

สถิติการล่วงละเมิดทางเพศ

การถูกล่วงละเมิดทางเพศ	พ.ศ. 2556	พ.ศ. 2557	พ.ศ. 2558	พ.ศ. 2559	พ.ศ. 2560
เด็กกับเด็ก	100	93	28	12	10
ครู/บุคลากรทางการศึกษากับเด็ก	21	7	5	12	8
บุคคลอื่นกับเด็ก	194	54	36	20	33
บุคคลในครอบครัวกับเด็ก	-	-	38	22	17
อื่น ๆ	4	13	-	-	-
รวมทั้งสิ้น	319	167	107	66	68

ที่มา : “มาตรการป้องกันและดูแลนักเรียน” โดยศูนย์เฉพาะกิจคุ้มครองและช่วยเหลือเด็กนักเรียน, 2561, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, น. 3.

สถิติการล่วงละเมิดทางเพศเด็กนักเรียนระหว่างปี พ.ศ. 2556-2560 จากศูนย์เฉพาะกิจคุ้มครองและช่วยเหลือเด็กนักเรียน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีเด็กนักเรียนที่ถูกครู/บุคลากรทางการศึกษาละเมิดรวมจำนวน 53 ราย ดังนี้ พ.ศ. 2556 จำนวน 21 ราย พ.ศ. 2557 จำนวน 7 ราย พ.ศ. 2558 จำนวน 5 ราย พ.ศ. 2559 จำนวน 12 ราย และ พ.ศ.2560 จำนวน 8 ราย แม้ว่าสถิติการถูกล่วงละเมิดจะลดลง แต่ก็ไม่ควรเกิดขึ้น เพราะในฐานะครูควรเป็นปูชนียบุคคลที่มีความสำคัญในการเรียนการสอน

ปัญหาการล่วงละเมิดทางเพศนักเรียนไม่ได้เกิดขึ้นเฉพาะแต่ในประเทศไทยเท่านั้น แต่เกิดขึ้นในหลายประเทศ จากสถิติที่ได้จากการสำรวจเก็บข้อมูลจากนักศึกษามหาวิทยาลัย 9 แห่งในประเทศสหรัฐอเมริกา ระหว่าง พ.ศ. 2557-2558 จำนวน 23,000 คน แบ่งเป็น นักศึกษาหญิง 15,000 คน และนักศึกษาชาย 8,000 คน พบว่า นักศึกษาหญิงตกเป็นเหยื่อการกระทำรุนแรงทางเพศ การถูกข่มขืน จำนวนร้อยละ 10 (สถิติข่มขืนและล่วงละเมิดทางเพศในสถานศึกษาที่อเมริกาพุ่งสูงอย่างน่าหวง, 2559) นอกจากนี้นางนาจาด วัลโลด์-เบลกาของ

รัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการฝรั่งเศสกล่าวว่า ได้ไล่เจ้าหน้าที่โรงเรียนออกจำนวน 27 คน จากความผิดข้อหาละเมิดทางเพศ โดยเจ้าหน้าที่โรงเรียนที่ถูกไล่ออกส่วนใหญ่เป็นผู้ชาย แต่ไม่ได้ระบุว่า เป็นครูหรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหาร และไม่ได้ระบุว่ากระทำความผิดเมื่อใด ทั้งนี้ประเทศฝรั่งเศสเผชิญเรื่องอื้อฉาวกรณีล่วงละเมิดทางเพศเด็ก จากกรณีผู้อำนวยการโรงเรียนซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้รับตำแหน่งทั้งที่เคยกระทำความผิดในคดีครอบครัวของภรรยาของเด็ก รวมทั้งคดีข่มขืนนักเรียนหลายคน (ฝรั่งเศสไล่ออกเจ้าหน้าที่โรงเรียนรวม 27 คน ฐานละเมิดทางเพศเด็ก, 2559)

ความหมายของการล่วงละเมิดทางเพศ

“การล่วงละเมิดทางเพศ” หมายถึงพฤติกรรมของบุคคลที่ละเมิดสิทธิของบุคคลอื่นในเรื่องเพศลักษณะต่าง ๆ เช่นด้วยคำพูด ด้วยสายตา การใช้ท่าทีที่สื่อเจตนาล่วงเกินทางเพศ การกระทำอนาจาร ตลอดจนการบังคับให้มีเพศสัมพันธ์ การข่มขืน และการกระทำที่ทำให้ผู้อื่นได้รับความอับอาย โดยที่ผู้ถูกกระทำไม่ยินยอมพร้อมใจอันส่งผลกระทบต่อร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม รวมถึงสวัสดิภาพและการดำรงชีวิตอย่างปกติสุขทั้งในระยะสั้นและระยะยาวของผู้ถูกกระทำ ถือเป็นเรื่องที่ผิดกฎหมายศีลธรรมและความสงบสุขของสังคมเป็นอย่างมาก

พฤติกรรมการล่วงละเมิดทางเพศเป็นรูปแบบการกระทำอนาจารต่อบุคคลอื่นทั้งหญิงและชายโดยการเรียกร้องความพึงพอใจทั้งทางกายและวาจาหรือเข้าแทรกแซงสภาพแวดล้อมอันดีในการดำเนินชีวิตของบุคคลอื่นอย่างไร้เหตุผลมีทั้งการกระทำที่รุนแรงและไม่รุนแรงซึ่งแบ่งออก เป็น 3 ลักษณะ คือ

1. ล่วงละเมิดทางเพศด้วยวาจาหมายถึงการกระทำอนาจารต่อบุคคลอื่นด้วยคำพูดเพื่อตอบสนองความพึงพอใจของตนเองในเรื่องเพศซึ่งถือว่าเป็นการกระทำที่ไม่รุนแรง เช่น

- การวิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับรูปร่างหน้าตาของผู้อื่นที่สื่อไปในทางลามกอนาจาร
- การใช้คำพูดจาหยาบคายในเรื่องเพศ
- การใช้คำพูดเพื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ

2. ล่วงละเมิดทางเพศด้วยการกระทำที่ไม่ถูกเนื้อต้องตัว คือการกระทำอนาจารต่อบุคคลอื่นด้วยการกระทำต่าง ๆ อาจจะด้วยสายตา ตลอดจนการสื่อต่าง ๆ เพื่อตอบสนองในความพึงพอใจของตนเองในเรื่องเพศ เช่น

- การจ้องมองของสงวน เช่น หน้าอก อวัยวะเพศของผู้อื่น เป็นต้น
- การแอบดูที่เรียกว่า “ถ้ามอง” การแอบติดกล้องวงจรปิด และการแอบถ่ายภาพนิ่งหรือถ่ายคลิปวิดีโอในห้องน้ำ ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า ห้องนอน ห้องแต่งตัว
- การเห็นอวัยวะเพศ
- การเห็นภาพที่สื่อไปในทางเพศ
- การเผยแพร่สื่อลามก
- การแพร่ภาพถ่ายคลิปวิดีโอลามกอนาจารทางอินเทอร์เน็ต

3. ล่วงละเมิดทางเพศที่เป็นการกระทำอย่างชัดแจ้งหมายถึงการกระทำอนาจารด้วยการกระทำอย่างชัดเจนโดยการถูกเนื้อต้องตัวร่างกายของบุคคลอื่นที่ไม่ยินยอมพร้อมใจเพื่อตอบสนองความพึงพอใจของตนเองในเรื่องเพศซึ่งถือเป็นการกระทำที่รุนแรง เช่น

- การถูกเนื้อต้องตัวที่ไม่พึงประสงค์ เช่น การนั่ง การยืน การเดินที่ใกล้ชิดเกินไป การถูกเนื้อต้องตัว การจับต้องเสื้อผ้าร่างกาย
- การกระทำอนาจาร เช่น กอด จูบ ซึ่งเป็นการแสดงความต้องการทางเพศ
- การขอมิเพศสัมพันธ์ การถูกบังคับให้มีเพศสัมพันธ์ การข่มขืน (มานะ อมะมุล, ม.ป.ป.)

สาเหตุของการถูกล่วงละเมิดทางเพศในโรงเรียน

การล่วงละเมิดทางเพศในโรงเรียน เป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์เชิงอำนาจ คือการใช้อำนาจความเป็นครู ซึ่งเป็นผู้ใหญ่กับศิษย์ที่เป็นผู้น้อยโดยให้ความยินยอมหรือปกปิดเรื่องราว อาศัยความไว้วางใจและความไร้เดียงสาของเด็กเพื่อหาโอกาสในการเข้าถึง ผลที่ตามมาคือทำให้ผู้ถูกละเมิดอับอาย กลัวไม่กล้าบอกผู้ปกครอง (6 ภัยทางเพศในสถานศึกษาถึงเวลาที่ต้องแก้ไข, 2551)

แนวทางป้องกันและการแก้ไขปัญหากรณีนักเรียนถูกล่วงละเมิดสิทธิ มีดังนี้

1. ครูและบุคลากรทางการศึกษาต้องไม่กระทำการล่วงละเมิดทางร่างกายนักเรียน โดยไม่มีสิทธิหรือโดยมิชอบ อันได้แก่การทำร้ายร่างกาย การลงโทษนักเรียนเกินกว่าเหตุหรือโดยวิธีที่ไม่เหมาะสม
2. ครูและบุคลากรทางการศึกษาต้องไม่กระทำการล่วงละเมิดทางเพศ หรือมีพฤติกรรมไม่เหมาะสมในทางเพศกับนักเรียนดังต่อไปนี้
  - กระทำชำเรา ไม่ว่าจะกระทำโดยที่นักเรียนยินยอมหรือไม่ก็ตาม หรือกระทำอนาจารต่อนักเรียน เช่น สัมผัส กอดรัด จับต้องอวัยวะอันพึงสงวน หรือแตะต้องเนื้อตัวร่างกายด้วยอารมณ์ใคร่
  - กระทำการใด ๆ อันเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนค้าประเวณี ซึ่งรวมถึงการใช้บริการทางเพศจากนักเรียน
  - กระทำการใด ๆ อันเป็นลักษณะที่มีความสัมพันธ์ในทางชู้สาวกับนักเรียน เช่น การอยู่กับนักเรียนตามลำพังในที่สาธารณะ หรือในสถานที่ที่ไม่เหมาะสม เว้นแต่มีเหตุผลอันสมควร
  - กระทำการใด ๆ อันเป็นการก่อให้เกิดความเสียหายต่อสถานภาพนักเรียน เช่น พานักเรียนไปเที่ยวในสถานที่ต่าง ๆ ที่ไม่เหมาะสมโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร
3. ครูและบุคลากรทางการศึกษาต้องไม่กระทำการใดอันเป็นการล่วงละเมิดด้วยวาจา อาทิ กิริยา เช่น พุดดูหมิ่น หยาบคาย หลอกหลวง หรือกระทำการใดอันเป็นการบิบบั่นจิตใจนักเรียน
4. ให้ตระหนักในหน้าที่ของครูและบุคลากรทางการศึกษาที่จะต้องสอดส่องดูแลด้วยความเข้าใจใช้จิตวิทยาวัยรุ่นประกอบด้วยหลักเมตตาธรรม พร้อมทั้งประสานกับพ่อแม่ ผู้ปกครองของนักเรียน
5. ให้ถือเป็นหน้าที่ของครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ต้องให้ความช่วยเหลือนักเรียนที่ถูกละเมิดทางเพศตามความเหมาะสม ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาควรให้ความรู้ ความเข้าใจแก่ครูและบุคลากรทาง

การศึกษา กรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง นักเรียน ในเรื่องกฎหมายเกี่ยวกับการปกป้องคุ้มครองสิทธิ
นักเรียน

6. ผู้บริหารสถานศึกษายังจะต้องควบคุม ดูแล มิให้ครูและบุคลากรทางการศึกษามีพฤติกรรมดังกล่าว
ข้างต้น ในกรณีที่มีเหตุการณ์ล่วงละเมิดสิทธินักเรียน ต้องรีบดำเนินการให้ความช่วยเหลือบำบัดและฟื้นฟูจิตใจ
ของนักเรียนทันที และรายงานผู้บังคับบัญชาหน่วยงานต้นสังกัดเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป (ประสาน
ยินดีชัย, 2556)

ข้อเสนอจากเวทีวิชาการสาธารณะเรื่อง "ปัญหาหรือค้นหา : ธรรมชาติกับเรื่องเพศในโรงเรียนไทย"

เมื่อวันที่ 6 ก.พ. 2561 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จัดเวทีจุฬาฯ เสวนาครั้งที่ 10 เรื่อง "ปัญหา หรือค้นหา :
ธรรมชาติกับเรื่องเพศในโรงเรียนไทย" เพื่อเป็นเวทีวิชาการสาธารณะ เผยแพร่องค์ความรู้จากนักวิชาการ
และผู้ทรงคุณวุฒิ และแลกเปลี่ยนความเห็นเพื่อหาทางออกปัญหาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างครูและศิษย์ที่
เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศในโรงเรียน ดังนี้

นายอรรถพล อนันตวรสกุล อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กล่าวว่า สถิติ
การฟ้องร้องการล่วงละเมิดทางเพศตลอดระยะเวลา 5 ปี ในระดับนานาชาติ พบว่า เด็กผู้ชาย 1 ใน 6 เคยถูก
ล่วงละเมิดเพศ และเด็กผู้หญิง 1 ใน 4 เคยถูกล่วงละเมิดทางเพศ ซึ่งในส่วนของไทยพบว่า มีปรากฏตามข่าว
ต่าง ๆ จำนวน 53 ราย แต่ตัวเลขความเป็นจริงมีจำนวนผู้ถูกล่วงละเมิดทางเพศมากกว่านั้น เพราะส่วนใหญ่
เมื่อเกิดปัญหาดังกล่าว เด็กไม่สามารถพึ่งพาใครได้ ทำให้มีเด็กที่ตกเป็นเหยื่อมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น อีกทั้ง
มาตรการสังคม การชุบชิบนิทา ถือเป็น การซ้ำเติมเด็กที่ตกเป็นเหยื่อ ส่งผลให้เมื่อเกิดเหตุเด็กจะเก็บไว้
คนเดียว นอกจากนี้โรงเรียนเป็นสังคมจำลองที่จับต้องได้ของภาคสังคมที่สะท้อนถึงความสัมพันธ์เชิงอำนาจ
นิยมระหว่างผู้ใหญ่กับเด็ก ความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิง ซึ่งปรากฏให้เห็น เช่น เด็กถูกรังแกจากผู้บริหาร
เด็กถูกรังแกจากครู ทั้งที่เด็กควรได้รับการดูแลอย่างดีและใกล้ชิดจากสถานที่ที่ได้รับความไว้วางใจว่าสามารถ
ปกป้องดูแลคุ้มครองเด็กได้ ขณะเดียวกันเมื่อเกิดเหตุการณ์ขึ้น ข้อระเบียบของครูสภาที่กำหนดให้มีการตั้ง
คณะกรรมการสอบสวนนั้น ได้ตั้งกรรมการเป็นข้าราชการด้วยกันสอบสวนกันเองโดยที่ผู้เสียหายไม่ได้มี
ส่วนรวมในการสอบสวน แต่เรื่องกลับไม่มีผลการสอบสวน ไม่มีสัญญาณเชิงบวกที่จะแก้ปัญหาหรือทำให้
ข้อเท็จจริงเกิดขึ้นอย่างจริงจัง ดังนั้นเรื่องดังกล่าวนี้ไม่ใช่เพียงการแก้กฎหมายแต่ต้องสร้างค่านิยม วัฒนธรรม
ในโรงเรียนใหม่ ซึ่งถ้าไม่มีการเปลี่ยนแปลง จะกลายเป็นเรื่องที่ยอมรับได้ เป็นปัญหาที่ยังไม่ได้รับการแก้ไข
ว่าเรื่องเพศในโรงเรียนแค่การหยอกล้อ กลายเป็นเรื่องที่ต้องยอมรับกันได้ กระทั่งการถูกเนื้อต้องตัว การนัดพบ
ระหว่างครูกับเด็ก เด็กกับเด็ก จนถึงการพูดคุยทางออนไลน์ เป็นความท้าทายที่ยังค้นหาคำตอบหรือกรอบใน
การแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม ซึ่งกระแสเหล่านี้ยังอยู่ในโรงเรียน และขณะนี้ไม่ใช่เด็กผู้หญิงเท่านั้นที่ถูก
กระทำ แต่เด็กผู้ชายจำนวนไม่น้อยก็ถูกล่วงละเมิดทางเพศ เพียงแต่ยังไม่มีข่าวในสื่อเนื่องจากผู้ชายถูกสอนให้
ต้องเข้มแข็ง รวมถึงเด็กกลุ่มที่มีความหลากหลายทางเพศที่น่าเป็นห่วง เมื่อเด็กเหล่านี้ถูกรังแกจะกลายเป็น
ลูกโซ่ที่จะส่งต่อการถูกรังแกเหล่านั้นไปทำกับบุคคลอื่นหรือคนใกล้ตัว

นางปาริณา ศรีวริชัย คณบดีคณะนิติศาสตร์ จุฬาฯ กล่าวโดยสรุปได้ว่า การล่วงละเมิดทางเพศเป็นต้นหาของมนุษย์ ที่ก่อให้เกิดปัญหาทางสังคมและปัญหาทางกฎหมาย ที่ไม่สามารถนำกฎหมายไปใช้ในทางปฏิบัติได้ ซึ่งฐานความผิดที่เกี่ยวข้องกับการล่วงละเมิดทางเพศในโรงเรียน แบ่งออกเป็น 4 ประเด็น คือ ข่มขืน กระทำชำเรา ความผิดกระทำชำเรา อนาจาร และพรากผู้เยาว์ ซึ่งมีโทษตามลำดับ ซึ่งพิจารณาให้ตีเห็นได้ว่ากฎหมายต้องการที่จะคุ้มครองผู้เยาว์ จึงกำหนดไว้ในประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 285 ว่า ถ้าการกระทำ ความผิดตามมาตรา 276 มาตรา 277 มาตรา 277 ทวิ มาตรา 277 ตริ มาตรา 278 มาตรา 279 มาตรา 280 มาตรา 282 หรือมาตรา 283 เป็นการกระทำแก่ผู้สืบสันดาน ศิษย์ซึ่งอยู่ในความดูแล ผู้อยู่ในความควบคุม ตามหน้าที่ราชการหรือผู้อยู่ในความปกครอง ในความพิทักษ์หรือในความอนุบาล ผู้กระทำต้องระวางโทษหนักกว่าที่บัญญัติไว้ในมาตรานั้น ๆ หนึ่งในสาม ดังนั้นการกระทำต่อผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 15 ปี แม้จะยินยอมก็ถือว่ามีความผิดชัดเจน กระทำต่อผู้สืบสันดาน ศิษย์ซึ่งอยู่ในความดูแลอยู่ในความควบคุมตามหน้าที่ราชการหรือผู้อยู่ในความปกครอง ในความพิทักษ์หรือในความอนุบาล ผู้กระทำต้องระวางโทษหนักกว่าที่บัญญัติไว้ 1 ใน 3 และถือเป็นความผิดที่ไม่อาจยอมความได้ คดีทางเพศเป็นคดีที่ยากมากในการดำเนินคดี เพราะผู้ถูกกระทำมีความกลัว ความอาย ซึ่งไม่ใช่เฉพาะเด็กเท่านั้น แม้กระทั่งผู้ใหญ่เองก็รู้สึกเช่นนี้ หรือแม้กระทั่งการหาพยานหลักฐาน พิสูจน์ความผิดก็ทำได้ยาก เพราะเป็นเรื่องที่เกิดในที่ลับ และเกิดขึ้นในร่างกายเนื้อตัว ซึ่งจะทำให้ง่ายลงก็ไม่สามารถทำได้เพราะการดำเนินคดีอาญาเป็นเรื่องที่กระทบต่อสิทธิมนุษยชน ดังนั้น จึงต้องมีกระบวนการพิสูจน์ความยุติธรรมที่เป็นธรรมทั้งสองฝ่ายเพราะปัจจุบันนี้สื่อสังคมออนไลน์ ถือเป็นศาลที่น่ากลัวที่สุด เพราะตัดสินทันที ทั้งผู้ถูกกล่าวหาและผู้ถูกกระทำเสียชื่อเสียงทันที มีการเปิดเผยตัวตน จึงเป็นเรื่องที่ต้องมาคิดว่าทำอย่างไรที่จะไม่ให้มีการเปิดเผยตัวตน

นางจิตติมา ภาณุเดชะ มุลินิธสร้างความสำเร็จเรื่องสุขภาพผู้หญิง กล่าวว่า การล่วงละเมิดทางเพศในโรงเรียนเกิดขึ้นทุกปี แต่เป็นข่าวเพียงร้อยละ 5 ซึ่งถือเป็นปัญหาใหญ่ในสังคมไทย โดยสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาล่วงละเมิด คือ

1. ความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่อยู่เหนือกว่ากระทำกับผู้ที่มีอำนาจน้อยกว่า
2. การล่วงละเมิดทางเพศเกิดได้ทุกที่ ไม่ว่าจะเป็นที่ลับหรือไม่ และเรื่องที่เกิดขึ้น เด็กส่วนใหญ่จะเล่าให้เพื่อน พ่อแม่ และครูฟัง ซึ่งจุดนี้เป็นจุดสำคัญ ถ้าอยากหาทางออก จะต้องแก้ปัญหาเรื่องนี้
3. กระทรวงศึกษาธิการไม่มีนโยบายชัดเจน เพราะแม้ว่าจะมีศูนย์เฉพาะกิจคุ้มครองและช่วยเหลือเด็กนักเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่เข้ามาดูแลแต่ก็เป็นภาพรวม ซึ่งเป็นวิธีการแก้ปัญหาที่ต้องร้องเรียนผ่านส่วนกลาง ก่อนส่งเจ้าหน้าที่เข้าไปแก้ไขปัญหา ซึ่งอาจจะไม่ทันเวลาในการช่วยเหลือนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิด
4. นักเรียนและครูไม่มีความรู้ความเข้าใจการล่วงละเมิดทางเพศจริง ๆ ว่าพฤติกรรมใดทำได้ และพฤติกรรมใดทำไม่ได้ สำหรับการหาทางออกของปัญหานี้ โรงเรียนต้องมีความปลอดภัย และสร้างสังคมที่ยอมรับโดยไม่กดขี่ ไม่มีความรุนแรง ดังนั้นโรงเรียนต้องเป็นพื้นที่สร้างเสริมความฉลาดรู้ความรอบรู้ในเรื่องเพศศึกษา เช่น
  - ต้องมีหลักสูตรวิชาเรื่องเพศอย่างชัดเจน
  - สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการไม่ล้อเลียน เสริมความรู้ทางเพศ ครูพร้อมฟังเด็ก ไม่ตัดสินเด็ก และพร้อมเป็นเพื่อนต่อเด็กได้
  - โรงเรียนต้องตั้งเครือข่ายผู้ปกครอง ชุมชนต้องร่วมกัน พุดคุยปัญหาและแนวทางแก้ไขการล่วงละเมิดทางเพศ เป็นต้น

บทสรุปและข้อเสนอแนะจากผู้ศึกษา

ปัจจุบันปัญหาการล่วงละเมิดทางเพศมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น โดยเฉพาะการล่วงละเมิดทางเพศเด็กนักเรียนซึ่งเด็กนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศไม่เพียงแต่ได้รับผลกระทบทางด้านร่างกายเท่านั้น แต่ได้รับผลกระทบต่อด้านจิตใจด้วย โดยสาเหตุสำคัญของการล่วงละเมิดทางเพศนักเรียนนั้นเกิดจากความสัมพันธ์ในเชิงอำนาจนิยมที่อยู่เหนือกว่ากระทำกับผู้ที่มีอำนาจน้อยกว่า คือครูใช้อำนาจความเป็นครูซึ่งเป็นผู้ใหญ่กับศิษย์ที่เป็นผู้น้อย ทำให้เด็กไม่กล้าออกมาเปิดเผยเพราะอับอาย ความกลัว และความรู้สึกว่าไม่ได้รับความยุติธรรม ดังนั้น การสร้างจิตสำนึกในหน้าที่ คุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณของวิชาชีพครูเป็นสิ่งสำคัญ เพราะครูมีหน้าที่อบรม สั่งสอน ฝึกฝนศิษย์ให้เป็นคนดี มีความรับผิดชอบต่อตนเอง ต่อครอบครัว และต่อสังคม

นอกจากนี้กระทรวงศึกษาธิการควรให้ความสำคัญการแก้ไขปัญหาอย่างจริงจัง โดยต้องมีกฎระเบียบที่ชัดเจน และให้ความเป็นธรรมแก่นักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศอย่างรวดเร็ว ขณะเดียวกันโรงเรียนต้องมีมาตรการการป้องกันนักเรียนถูกล่วงละเมิดทางเพศ และร่วมมือกับผู้ปกครอง ชุมชน สังคมในการช่วยกันสอดส่องดูแลเด็กให้พ้นจากการล่วงละเมิดทางเพศเพื่อให้บุตรหลานของเราได้ไปโรงเรียนอย่างปลอดภัยและมีความสุข

บรรณานุกรม

- สถิติล่งละเมิดเด็กไทยอื้อ จีร.ร.เสริมฉลาดรู้เรื่องเพศ. (6 กุมภาพันธ์ 2561). สืบค้น 8 กุมภาพันธ์ 2561 จาก <http://www.bangkokbiznews.com/news/detail/791494>
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, ศูนย์เฉพาะกิจคุ้มครองและช่วยเหลือเด็กนักเรียน. (กุมภาพันธ์ 2561). มาตรการป้องกันและดูแลนักเรียน. สืบค้น 9 กุมภาพันธ์ 2561 จาก <http://www.spcweb.obec.go.th/>
- แนวทางป้องกันและการแก้ไขปัญหากรณีนักเรียนถูกล่งละเมิดสิทธิ. (1 กรกฎาคม 2556). สืบค้น 10 กุมภาพันธ์ 2561 จาก <http://www.otepc.go.th/index.php/2012-07-11-08-30-24/2012-07-02-14-59-15/717-2013-07-10-01-49-01>
- สถิติข่มขืนและล่งละเมิดทางเพศในสถานศึกษาที่อเมริกาพุ่งสูงอย่างน่าท่วง. (25 มกราคม 2559). มติชน ออนไลน์. สืบค้น 9 กุมภาพันธ์ 2561 จาก <http://www.matichon.co.th/news/12506>
- ฝรั่งเศสไล่ออกเจ้าหน้าที่โรงเรียนรวม 27 คนฐานล่งละเมิดทางเพศเด็ก. (16 มีนาคม 2559). สืบค้น 10 กุมภาพันธ์ 2561 จาก <http://www.tnamcot.com/content/425835>
- 6 กัยทางเพศในสถานศึกษาถึงเวลาที่ต้องแก้ไข. (2551). สืบค้น 15 กุมภาพันธ์ 2561 http://www.hiso.or.th/hiso/picture/reportHealth/ThaiHealth2009/thai2009_17.pdf